

Smellem 1ste og 2det Affnit indstiftes:

„Naar et Afstemningspunkt, der har havt ligemange Stemmer for og imod sig og saaledes er blevet forkastet, i det næste Møde af Sogneraadet igjen skulde komme til Forhandling og faae samme Udfald — ligemange Stemmer for og imod sig — gjør Formandens Stemme Udslaget.“

vedtoges med 39 Stemmer mod 5.

9) Lovforslagets § 14, saaledes forandret:

Ingen Beslutning kan tages af et Sogneraad, naar ikke i det Mindste Halvdelen af dets Medlemmer er tilstede. Naar der mellem Medlemmerne er forskjellige Meninger om en Sag, afgjøres den ved Stemmesfleerhed. Der stemmes da baade ved Prøve og Modprøve, og ethvert Afstemningspunkt, som ikke faaer over Halvdelen af de afgivne Stemmer for sig, er forkastet.

Naar et Afstemningspunkt, der har havt ligemange Stemmer for og imod sig, og saaledes er blevet forkastet, i det næste Møde af Sogneraadet igjen skulde komme til Forhandling og faae samme Udfald — ligemange Stemmer for og imod sig — gjør Formandens Stemme Udslaget.

Naar ved Valg af enkelte af dets Medlemmer til særlige Hver Flere erholde ligemange Stemmer, gjør Lodtrækning Udslaget.

Ethvert Medlem er berettiget til at forlange sin afvigende Mening kortelig tilført Protocollet, og denne underskrives ved ethvert Mødes Slutning af alle de tilstedeværende Medlemmer.

Dufter et Sogneraad, at der gives nærmere Bestemmelser angaaende Udførelsen af dets forskjellige Forretninger, da kunne saadanne med Amtsraadets Samtykke gives i en særlig Vedtægt.

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

Formanden: Jeg sætter derefter under Forhandling Resten af Lovforslagets første Affnit, altsaa §§ 15—32 inclusive, — deri indbefattet den ved Endringsforslaget Nr. 22

foreslaade nye Paragraph —, tilligemed de dertil stillede Endringsforslag.

Vindesbol: Det af mig stillede Endringsforslag gaaer kun ud paa, saavidt muligt, at faae Forholdet mellem Sognepræstens og Sogneraadets Virksomhed med Hensyn til Fattigforsørgelsen noget nærmere bestemt. Man kan ikke sige, at det bliver i ethvert Fald Sogneraadets Sag. Besidder Præsten nogen Dygtighed, vil han blive valgt til Medlem af Raadet, og dette gjør ham maaskee til sin Formand; mangler han Dygtighed dertil, opstaaer der vel intet saadant Forhold, men der bliver dog et andet Forhold tilstede; thi det maa jo bemærkes, at medens Personerne, som bestyre Embederne, verle, vedblive Embederne og Bestillingerne at bestaae, og naar nu Staten henlægger samme Gjenstand, som f. Ex. de Fattiges Forsørgelse, under to forskjellige Embedsstillinger, saa at baade den i Kirken ansatte Embedsmand skal sørge for de Fattige, og det i Communen styrende Raad ogsaa skal sørge for dem, saa synes det dog at være rigtigst, at Forholdet imellem disse bliver nogenlunde bestemt antydet. Det er ikke skeet i nærværende Forslag; der er blot givet tilkjende, at Sognepræsten som saadan paa Embedsvegne ikke har Noget med Fattigvæsenets Bestyrelse at gjøre; men derfor kan han ikke løstige sig fra sin kirkelige Forpligtelse, thi det er ved hans Embedsindvielse paalagt ham som en hellig Pligt, at han skal drage Omsoarg for de Fattige. Man vil vel henvise ham til de Fattiges Kasse, men den er just ikke altid i Besiddelse af synderlig store Midler, og det vilde desuden være urigtigt, idetmindste i mange Tilfælde, om man anvendte, hvad der indkommer til de Fattiges Kasse, til at understøtte saadanne Trængende, der ere tagne under offentlig Forsørgelse, thi saa anvendte man jo egentlig de gode og frivillige Gaver til de Fattiges Kasse til at faae Fattiggiften nedsat. Skal nu altsaa Sognepræsten, naar han ikke har med Sogneforstanderskabet at gjøre, og der komme Trængende, elendige Menneker, der ere uden Forsørgelse, til ham og beklage sig for ham, være nødsaget til at sige til dem: I høre ikke under mig;